

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 6Ssk/68/2022
Identifikačné číslo spisu: 5020200451
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:5020200451.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobkyne: H. N. R., narodená X. N. XXXX, bytom v W. R., W. C. XXX, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 6. októbra 2020, Číslo: 69645-2/2020-BA, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 23. februára 2022, č. k. 29Sa/35/2020-109, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobkyne z a m i e t a.

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

I.

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zo dňa 23. februára 2022, č. k. 29Sa/35/2020-109, postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 6. októbra 2020, Číslo: 69645-2/2020-BA, ktorým žalovaná postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Liptovský Mikuláš (ďalej len „pobočka žalovanej“ a „prvostupňové rozhodnutie“) zo dňa 11. augusta 2020, Číslo: 7113/2020-LM-DvN, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyňa podľa § 104 ods. 1, § 105 ods. 1, § 107 a § 108 zákona č. 461/2003 Z. z. má nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu 58,5457 EUR od 30. 05. 2020 na obdobie šiestich mesiacov, pri splnení ustanovených zákonných podmienok.

2. Krajský súd najprv prerušil konanie uznesením zo dňa 05. 11. 2021 až do právoplatného rozhodnutia o správnej žalobe vo veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 24Sa/41/2019. V tomto konaní sa riešila otázka, ktorá mala vplyv aj na prebiehajúce súdne konanie, pričom ku právoplatnému rozhodnutiu došlo rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 09. 12. 2021, sp. zn. 24Sa/41/2019 s dátumom právoplatnosti dňa 26.01.2022. Následne bola žaloba žalobkyne prejednaná postupom bez nariadenia pojednávania tak, že žaloba ako nedôvodná bola zamietnutá v zmysle § 190 SSP.

3. Krajský súd konštatoval, že podstatou preskúvania zákonnosti rozhodnutia žalovanej a pobočky žalovanej bolo zodpovedanie otázky, či pri určení výšky denného vymeriavacieho základu bolo žalovanou a pobočky žalovanej správne postupované, ak do rozhodujúceho obdobia nebolo započítané, resp. z tohto rozhodujúceho obdobia bolo vyňaté (vylúčené) obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne od 6. novembra 2018 do 25. januára 2019. Pričom práve vyňatie tejto dočasnej pracovnej neschopnosti od 6. novembra 2018 do 25. januára 2019 bolo riešené žalovanou a pobočkou žalovanej, v rozhodnutí žalovanej zo dňa 17. 10. 2019, Číslo: 58741-5/2019-BA v súvislosti s uplatnením nároku na nemocenské. V konaní vedenom pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 24Sa/41/2019 bola žaloba žalobkyne o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zo dňa 17. 10. 2019, Číslo: 58741-5/2019-BA vo veci nepriznania nároku na nemocenské zamietnutá. Preto krajský súd uzavrel, že ak v tomto inom konaní bola žaloba žalobkyne zamietnutá, pričom práve v tomto inom konaní bolo žalobkyňou spochybňované obdobie pracovnej neschopnosti hodnotené, a prejednávajúcim súdom bolo zistené, že nebol dôvod na ukončenie dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 06. 11. 2018 ku dňu 19. 12. 2018 a dočasná pracovná neschopnosť mala trvať ďalej, pretože v liečbe z dôvodu úrazu sa pokračovalo. Krajský súd tak bol viazaný týmto iným rozsudkom Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 24Sa/41/2019 a z neho pri zamietnutí žaloby žalobkyne v tejto veci vychádzal.

4. Ďalej krajský súd skonštatoval, že žalovaná za aplikácie § 108 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. správne postupovala, keď za rozhodujúce obdobie na zistenie denného vymeriavacieho základu pre výpočet nároku žalobkyne na dávku v nezamestnanosti považovala obdobie dvoch rokov predchádzajúcich dňu, v ktorom vznikol nárok na dávku v nezamestnanosti, a to obdobie od 30. mája 2018, ak žalobkyňa bola zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 30. 05. 2020, t.j. začiatok rozhodujúceho obdobia dvoch rokov predchádzajúcich dňu, v ktorom vznikol nárok na dávku v nezamestnanosti, t.j. od 30. mája 2018 do 29. mája 2020. V ďalšom postupe žalovaná, ako aj pobočka žalovanej zákonne postupovali, ak pri výpočte denného vymeriavacieho základu bolo vylúčené obdobie, za ktoré žalobkyňa ako poistenec nie je povinná platiť poistné na poistenie v nezamestnanosti podľa § 140 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z., a to obdobie, v ktorom je uznaná dočasná pracovná neschopnosť. Žalovaná ako aj pobočka žalovanej v súlade s § 108 ods. 2, § 140 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. pri výpočte denného vymeriavacieho základu vylúčili obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne zákonným a správnym spôsobom, a to obdobie od 6. novembra 2018 do 25. januára 2019, keď práve v inom rozhodnutí žalovaného, a to v rozhodnutí zo dňa 17. októbra 2019, Číslo: 58741-5/2019-BA nebolo akceptované ukončenie dočasnej pracovnej neschopnosti u žalobkyne dňom 19. decembra 2018, ktoré ukončenie týmto dátumom v tomto inom samostatnom rozhodnutí žalovaného bolo vyhodnotené ako medicínsky neopodstatnené, a tým správne žalovaná v danom konaní pri výpočte denného vymeriavacieho základu vylúčila obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne od 6. novembra 2018 do 25. januára 2019.

5. Podľa § 190 SSP žalobu ako nedôvodnú zamietol a o nároku na náhradu trov súdneho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1, § 168, § 175 ods. 1 SSP.

II.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorú odôvodnila odkazom na § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

7. Namietala, že žalovanou, ale následne aj krajským súdom neboli zohľadnené fakty, ktoré pritom mali byť zohľadnené pri výpočte denného vymeriavacieho základu, a to, že od 20. 12. 2018 do 02. 01. 2019 v zamestnaní čerpala dovolenku, ktorá jej bola riadne vyplatená a z čoho mal vzniknúť vymeriavací základ; v mesiacoch december 2018 a január 2019 mala riadne vyplatené odmeny, z ktorých vznikol vymeriavací základ; v mesiacoch december 2018 a január 2019 vznikli vymeriavacie základy, z ktorých som riadne zaplatila poistné na poistenie v nezamestnanosti; dočasná pracovná neschopnosť č. S424659 bola ukončená ku dňu 19. 12. 2018 a dočasná pracovná neschopnosť č. 692123 bola vystavená ku dňu 03. 01. 2019 obe všeobecnou lekárkou; žalovaná disponuje riadnymi výkazmi od zamestnávateľa za december 2018 a január 2019; výplatné pásky preukazujú, že v decembri 2018 a v januári 2019 bolo poistenie v nezamestnanosti z dosiahnutých vymeriavacích základov zaplatené.

8. Poukázala, že žiadne zákonné ustanovenie neumožňuje žalovanej neakceptovať ukončenie dočasnej pracovnej neschopnosti, riadne vystavené všeobecnou lekárkou, len na základe domnienok posudkovej lekárky, ktorá môže kontrolovať, ale nie rozhodovať.

9. Záverom navrhla, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

III.

10. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadrila podaním zo dňa 4. mája 2022, Číslo: 8790-13/2022-BA.

11. Uviedla, že naďalej zastáva, že jej postup v tejto veci bol správny a súladný so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Pri určovaní výšky dávky v nezamestnanosti bolo potrebné zohľadniť, že dočasná pracovná neschopnosť žalobkyne trvala bez prerušenia od 06. 11. 2018 do 25. 01. 2019, a následne trvala aj v období od 26. 01. 2019 až do 15. 05. 2019. Uvedené vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 09. 12. 2021, sp. zn. 24Sa/41/2019, v ktorom bolo konštatované, že nebol dôvod na ukončenie dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 06. 11. 2018 ku dňu 19. 12. 2018 a dočasná pracovná neschopnosť mala trvať ďalej, pretože v liečbe z dôvodu úrazu sa pokračovalo.

12. Navrhla, aby najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

IV.

13. Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalobkyňi na vedomie dňa 18. mája 2022.

V.

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

19. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

20. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej zo dňa 6. októbra 2020, Číslo: 69645-2/2020-BA, ktorým žalovaná postupom podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila rozhodnutie pobočky žalovanej zo dňa 11. augusta 2020, Číslo: 7113/2020-LM-DvN, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyňa podľa § 104 ods. 1, § 105 ods. 1, § 107 a § 108 zákona č. 461/2003 Z. z. má nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu 58,5457 EUR od 30. 05. 2020 na obdobie šiestich mesiacov, pri splnení ustanovených zákonných podmienok.

21. Podľa § 104 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec má nárok na dávku v nezamestnanosti, ak v posledných štyroch rokoch pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie bol poistený v nezamestnanosti najmenej dva roky.

22. Podľa § 105 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistencovi, ktorý splnil podmienky nároku na dávku v nezamestnanosti, nárok na dávku v nezamestnanosti vzniká odo dňa zaradenia do evidencie uchádzačov o zamestnanie a zaniká uplynutím podporného obdobia v nezamestnanosti. Podporné obdobie v nezamestnanosti je šesť mesiacov. Do podporného obdobia v nezamestnanosti sa nezapočítava obdobie, počas ktorého poistenec nemá nárok na výplatu dávky v nezamestnanosti z dôvodu uvedeného v § 106.

23. Podľa § 106 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec nemá nárok na výplatu dávky v nezamestnanosti za dni, počas ktorých

a/ má nárok na výplatu nemocenského,

b/ má nárok na výplatu ošetrovného,

c/ má nárok na výplatu materského,

d/ sa mu vypláca rodičovský príspevok podľa osobitného predpisu.

24. Podľa § 107 zákona č. 461/2003 Z. z., dávka v nezamestnanosti sa poskytuje za dni.

25. Podľa § 108 ods. 2 tretia veta zákona č. 461/2003 Z. z., z rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu sa vylučujú obdobia, za ktoré poistenec nie je povinný platiť poistné na poistenie v nezamestnanosti podľa § 140 alebo poistné na výsluhové zabezpečenie podľa osobitného predpisu.

26. Podľa § 140 ods. 1 písm. a/ zákona č. 461/2003 Z. z., zamestnanec nie je povinný platiť poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti od jeho uznania za dočasne práceneschopného do skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti, najdlhšie do uplynutia 52 týždňov trvania dočasnej pracovnej neschopnosti.

27. Podľa § 12a ods. 1 písm. a/ zákona č. 576/2004 o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z. z.“), dočasnú pracovnú neschopnosť osoby posudzuje a rozhoduje o nej príslušný ošetrujúci lekár, ktorým je všeobecný lekár (§ 8 ods. 3) alebo lekár so špecializáciou v špecializačnom

odbore gynekológia a pôrodníctvo, s ktorým má osoba uzatvorenú dohodu o poskytovaní zdravotnej starostlivosti podľa § 12, ak ide o posudzovanie a rozhodovanie o dočasnej pracovnej neschopnosti osoby pri poskytovaní ambulantnej starostlivosti.

28. Podľa § 12a ods. 4 zákona č. 576/2004 Z. z., dočasná pracovná neschopnosť sa začína dňom, v ktorom príslušný ošetrojúci lekár zistil chorobu podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb (§ 3 ods. 1), ktorá vyžaduje dočasnú pracovnú neschopnosť. Ak sa zdravotná starostlivosť poskytne zamestnancovi po odpracovaní jeho pracovnej zmeny, dočasná pracovná neschopnosť sa začína nasledujúcim kalendárnym dňom.

29. Podľa § 12a ods. 6 písm. b/ zákona č. 576/2004 Z. z., príslušný ošetrojúci lekár v elektronickom zázname o vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti určí podľa charakteru choroby dátum predpokladaného skončenia dočasnej pracovnej neschopnosti. Ak na vyšetrení osoby vykonanom najneskôr v deň určený ako predpokladaný koniec dočasnej pracovnej neschopnosti príslušný ošetrojúci lekár na základe zhodnotenia zdravotného stavu pacienta rozhodne o ukončení dočasnej pracovnej neschopnosti osoby, vytvorí elektronický záznam o ukončení dočasnej pracovnej neschopnosti ku dňu, v ktorom bolo vykonané vyšetrenie.

30. Najvyšší správny súd z obsahu súdnych spisov, ako aj pripojeného administratívneho spisu žalovanej mal preukázať, že

- žalobkyňa na predpísanom tlačive dňa 11. júna 2020 požiadala o dávku v nezamestnanosti [z predmetného tlačiva vyplýva, že žalobkyňa bola od 30. mája 2020 zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie; v období od 01. 06. 2016 do 25. 01. 2019 pracovala pre zamestnávateľa Proveritas, s.r.o.; zároveň žalobkyni trvala dočasne pracovná neschopnosť v období od 06. 11. 2018 do 15. 05. 2018];

- pobočka žalovanej rozhodnutím vydaným dňa 11. augusta 2020, Číslo: 7113/2020-LM-DvN žiadosti žalobkyne o príslušnú dávku vyhovel a rozhodla, že žalobkyňa má nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu 58,5457 eur od 30. 05. 2020 na obdobie šiestich mesiacov [v posledných štyroch rokoch pred zaradením do evidencie uchádzačov o zamestnanie, t. j. od 30. 05. 2016 do 29. 05. 2020, preukázala doby poistenia v nezamestnanosti od 30. 05. 2016 do 31. 10. 2016 (155 dní) u zamestnávateľa N. R. a od 01. 06. 2016 do 25. 01. 2019 (969 dní) u zamestnávateľa Proveritas, s.r.o. v likvidácii; rozhodujúcim obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu je obdobie od 30. 05. 2018 do 29. 05. 2020; súčet vymeriavacích základov dosiahnutých v rozhodujúcom období, z ktorých bolo zaplatené poistné na poistenie v nezamestnanosti je 9.367,31 eur a denný vymeriavací základ bol určený 58,5457 eur];

- na odvolanie žalobkyne žalovaná ako druhostupňový (odvolací) správny orgán rozhodnutím zo dňa 6. októbra 2020, Číslo: 69645-2/2020-BA, odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie zo dňa 11. augusta 2020

[žalovaná v napadnutom rozhodnutí potvrdila správnosť postupu pobočky žalovanej vo vzťahu k výpočtu denného vymeriavacieho nároku vo vzťahu k dávke v nezamestnanosti, zároveň uviedla, že žalobkyňa rozporovala správnosť údajov zohľadnených v prípade dočasnej pracovnej neschopnosti, pričom bolo skonštatované, že ukončenie dočasnej pracovnej neschopnosti dňom 19. 12. 2018 bolo vyhodnotené ako medicínsky neopodstatnené, čo bolo žalobkyni oznámené právoplatným rozhodnutím žalovanej zo dňa 17. 10. 2019, Číslo: 58741-5/2019-BA];

- žalobkyňa zároveň podala správnu žalobu aj proti rozhodnutiu žalovanej zo dňa 17. 10. 2019, Číslo: 58741-5/2019-BA - konanie na Krajskom súde v Žiline vedené pod sp. zn. 24Sa/41/2019, v rámci ktorého krajský súd rozsudkom zo dňa 09. 12. 2021, č. k. 24Sa/41/2019-112 zamietol žalobu žalobkyne vo veci jej nároku na nemocenské;

- na základe podanej kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku zo dňa 09. 12. 2021, č. k. 24Sa/41/2019-112, Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 27. júna 2023, sp. zn. 6Ssk/62/2022 zamietol kasačnú sťažnosť podanú žalobkyňou.

31. Najvyšší správny súd po vyhodnotení v kasačnej sťažnosti uplatnených dôvodov žalobkyňou vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od záverov prijatých

krajským súdom vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát najvyššieho správneho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

32. Najvyšší správny súd v súvislosti s podanou kasačnou sťažnosťou žalobkyne v prvom rade poukazuje na rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 27. júna 2023, sp. zn. 7Ssk/62/2022 vo veci týkajúcej sa uplatnenia nároku žalobkyne na nemocenskú dávku. Najvyšší správny súd na uvedený rozsudok poukazuje z dôvodu, že predmetom tohto konania bola okrem iného aj sporná otázka, či žalobkyni prináleží nemocenské na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 06. 11. 2018, ktorá bola ukončená ošetrujúcou lekárkou žalobkyne dňa 19. 12. 2018 alebo na základe potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti zo dňa 03. 01. 2019, ktoré bolo vystavené taktiež ošetrujúcou lekárkou žalobkyne. Pričom bolo nesporné, že v poradí druhá dočasná pracovná neschopnosť bola začatá na základe rovnakej diagnózy ako prvá dočasná pracovná neschopnosť (zlomenina kľúčnej kosti). V uvedenom konaní sa teda riešila otázka, ktorá mala následne vplyv aj na posudzovanie nároku žalobkyne vo veci dávky v nezamestnanosti, pretože sporné obdobie dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne spadalo do rozhodujúceho obdobia vo veci posudzovania nároku na dávku v nezamestnanosti, z tohoto dôvodu bol preto podstatný záver v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 7Ssk/62/2022.

33. Tunajší súd v rozsudku zo dňa 27. júna 2023, sp. zn. 7Ssk/62/2022 konštatoval, že „zákon neumožňuje „prerušiť DPN“. Zákon umožňuje ošetrujúcemu lekárovi len rozhodnúť o práceschopnosti v prípade, ak pominuli dôvody dočasnej pracovnej neschopnosti. V danom prípade tomu tak nebolo a preto ak ošetrujúci lekár ukončil DPN dňa 19.12.2018, rozhodol o práceschopnosti v rozpore so zákonom...

...Čo sa týka vystavenia DPN dňa 3.1.2019, bolo preukázané, že táto DPN bola vystavená na základe úrazu zo dňa 5.11.2018, čo sama žalobkyňa v hlásení úrazu zo dňa 14.1.2019 potvrdila. Uvedenú skutočnosť potvrdila aj ošetrujúca lekárka. Keďže v danom prípade bolo nesporne preukázané, že táto choroba bola zistená jej ošetrujúcou lekárkou dňa 6.11.2018, potom bez akýchkoľvek pochybností nemohla byť DPN začatá v iný deň, teda ani dňa 3.1.2019. Z uvedeného vyplýva záver, že začatie DPN dňa 3.1.2019 bolo nesprávne a v rozpore s § 12a ods. 3 cit. zákona. DPN žalobkyne začala dňom 6.11.2018 a preto má nárok na nemocenské podľa potvrdenia o DPN so vznikom DPN k tomuto dňu. Preto správny súd správne konštatoval, že začatie novej DPN odo dňa 3.1.2019 bolo v rozpore so zákonom a nemá právne účinky.“ Najvyšší správny súd sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným v rozsudku zo dňa 27. júna 2023, sp. zn. 7Ssk/62/2022.

34. Žalobkyňa v podanej kasačnej sťažnosti smeruje všetky svoje námietky najmä vo vzťahu k ukončeniu dočasnej pracovnej neschopnosti ku dňu 19. 12. 2018 a následne opätovne vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti odo dňa 03. 01. 2019, pričom v období odo dňa 20. 12. 2018 do 02. 01. 2019 čerpala dovolenku, z ktorej bolo uhrádzané poistné na poistenie v nezamestnanosti, a preto žalobkyňa namietala nesprávny výpočet denného vymeriavacieho základu v rozhodujúcom období, ktorý nezohľadnil obdobie dovolenky odo dňa 20. 12. 2018 do 02. 01. 2019. Sporným v danom prípade ani nebolo, že by žalobkyni vznikla dočasná pracovná neschopnosť odo dňa 03. 01. 2019 v súvislosti s iným zdravotným ochorením, ale ďalej pokračovala v liečbe súvisiacej so zlomeninou kľúčnej kosti, ako to bolo v prípade vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti dňa 06. 11. 2018. Žalobkyňa odôvodnila podľa jej názoru „prerušenie“ dočasnej pracovnej neschopnosti z dôvodu vianočných sviatkov a strávením času so svojou rodinou na inom mieste ako pôvodne určila pri vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti. Najvyšší správny súd dodáva, že otázka trvania dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne bola vyriešená rozsudkom zo dňa 27. júna 2023, sp. zn. 7Ssk/62/2022 a pre tu prejednávane konanie je záväzný právny názor vyslovený v tomto rozsudku a opätovne sa zaoberať touto otázkou nie je potrebné. Záverom konania vedeného pod sp. zn. 7Ssk/62/2022 tak bola skutočnosť, že dočasná pracovná neschopnosť žalobkyne trvala v období od 06. 11. 2018 do 25. 01. 2019.

35. Odhliadnuc od hore uvedeného však najvyšší správny súd dodáva, že ak žalobkyňa chcela zmeniť miesto svojho zotrvania počas trvania dočasnej pracovnej neschopnosti, takúto možnosť mohla využiť, pretože zákon neprikazuje poistencovi - pacientovi počas trvania pracovnej neschopnosti zdržiavať sa výhradne v mieste svojho trvalého bydliska, ale môže byť na adrese, ktorú si sám určí. Zároveň platí, že poistencovi si môže zmeniť adresu, na ktorej sa bude zdržiavať počas dočasnej pracovnej neschopnosti, avšak je povinný bezodkladne túto zmenu oznámiť príslušnej pobočke Sociálnej poisťovne. Uvedené vyplýva z § 227 ods. 2 písm. f/ zákona č. 461/2003 Z. z., ktorý ustanovuje, že poistencovi je povinný „zdržiavať sa počas dočasnej pracovnej neschopnosti na adrese uvedenej v žiadosti o priznanie nemocenského alebo zaznamenananej pri vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti v systéme elektronického zdravotníctva a bezodkladne oznámiť Sociálnej poisťovni jej zmenu“. Preto argumentáciu žalobkyne, že chcela počas vianočných sviatkov tráviť čas s rodinou, považuje najvyšší správny súd za nedôvodnú.

36. Na základe vyššie uvedeného tak najvyšší správny súd konštatuje, že žalovaná postupovala vo veci nároku na dávku v nezamestnanosti správne, ak z rozhodujúceho obdobia na zistenie denného vymeriavacieho základu vylúčila obdobie, počas ktorého žalobkyňa bola dočasne práceneschopná, t. j. obdobie od 06. 11. 2018 do 25. 01. 2019. Zároveň je nutné poznamenať, že v prípade dávok v nezamestnanosti je rozhodujúce obdobie dvoch rokov predchádzajúcich dňu, v ktorom vznikol nárok na dávku v nezamestnanosti. V prípade žalobkyne tak rozhodujúcim obdobím na zistenie denného vymeriavacieho základu bolo obdobie od 30. 05. 2018 do 29. 05. 2020; a zároveň v zmysle § 108 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. bolo vylúčené obdobie, za ktoré poistencovi nie je povinný platiť poistné na poistenie v nezamestnanosti podľa § 140 zákona č. 461/2003 Z. z., t. j. obdobie trvania dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne od 06. 11. 2018 do 25. 01. 2019, pretože v danom období nebola žalobkyňa povinná platiť poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti.

37. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a stotožnenie sa s právnym názorom tunajšieho súdu vo veci posúdenia trvania dočasnej pracovnej neschopnosti žalobkyne, najvyšší správny súd vyhodnotil podanú kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú, keď námietky v nej uvedené neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z týchto dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

38. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobkyne, ktorá v tomto konaní úspech nemala, ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanej ich nepriznal z dôvodu, že nedošlo k naplneniu predpokladu plynúceho z § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP.

39. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.

